

VŘESOVÁ VÍLA

Povídka z hor. — Napsala V. Lužická.

"Ne! Život za štěstí!" zvolala hlasitě a s jistým odporem ve zvuku hlasu.

Po té naklonila se přes okraj lodičky do vody. Vlnky, které se byly dříve pohybem vesla na ní utvořily, nyní úplně zmizely. — Sladkobolný cit procházel duší divčiny, když tak zírala do tůně vodní. Cítila každé zvláštní rozkoš, když do ní hleděla a přála obrazivosti volný let. Nejednou cítila se býti tak přivábenou tou jasnou vodní hladinou, jako by to na ní kývalo lono matěino. Dnes však stromy lesní odrážejíce se v zrcadle vodním tvořily předpodi-
vné kresby. Ano, jednu chvíli jí to připadalo, jako by z tůně vodní šklebily se na ni posměšné obličeje vodních vil.

Běla rychle uchopila se vesla, odplula zpět k přístavišti, uvázala lodku a vběhla do lesa.

Tam našla si ve hloubi lesa útulné sedátko mechové, na které usedla. Tisíc, až k udušení hrozná tíseň padla jí na srdce a na mysl. Běla hořce zaklakala. Plakala, ale nevěděla, proč pláče...

VI.

Zasnoubení.

"Co píše Arnošt?"

Touto otázkou začala paní z Jedlova, sestřence paní z Mladějova, hovor, když se byla při své návštěvě uvelebila do lenošky. — Bylo to brzy po Arnoštově odjezdu na panství marašinské, když k ní přizla se svou dekou Hermínou. Vrátily se obě právě z cest a zastavily se v Praze na nějaký den, načež zase minily ještě na čas odebrati se na panství.

"Slova, slova, samá slova, má drahá!" se smíchem dala jí paní z Mladějova v odvetu. "Opěvává stále jen svůj Marašín! Nemohu ani uvěřiti, že by to tam bylo takové krásné!"

"Nějaké výpisky z románu..." usmála se paní z Jedlova.

"Arnoštovi toho netřeba," ozvala se Hermína, "máť on sám básnického ducha."

"Aj, obhájece už se hlásí," směla se paní z Mladějova a obetkala při tom dívku pohledem lásky. A dušička šleha myšlenka: "He, to by tak byla nevěsta pro Arnošta!"

"Přeji mu to drahá," mínila paní z Jedlova.

"Já mu to přeju, ale stýská se mi po něm, a pak — žálím na ten Marašín..."

Před samými Vánoce paní z Jedlova vrátivši se do Prahy tázala se zase své sestřence při první návštěvě:

"Co píše Arnošt?"

"Píše a nepíše!" mrzutě odtušila paní z Mladějova. "Jsou to pouhé telegrafické depeše v poštovní obálce."

"Už se tedy vypsál ze svého zanečení," směla se paní z Jedlova.

"Vypsál, nevypsál! Ale to přece není žádný způsob, aby psal matce psaní, jako toto zde! Čti!"

Paní z Jedlova přijala vonnou páchnoucí listek z ruky své sestřence, rozefčela jej a četla:

Drahá matko,

nestrachuj se! Vede se mi dobře, chutná mi, výtěně spím, střílím a těším se ze svého krásného Marašína! Věř, že je to ráj! Ruku Ti líbá Tvůj

vděčný syn Arnošt.

"Nu, co tomu říkáš?" zvolala paní z Mladějova rozhorleně.

"Směji se... Žádáš na něm a si každý den dopis, a ubohý hoch už ani neví, co by ti psal. Opakuje stále jedno a totéž, že je jeho Marašín rájem a potěšuje tě, že je zdrav... Na Vánoce však přijede!"

"Rozhodně."

"Chci seznáti v ty dny větší společnost... Přijďte také... Já předem vás srdečně zvu..."

"Zajisté! Budeme se, jak dlužno, ano jak si přejí, v letošním zimě dostáji scházeti! Pamatuješ se, drahá, co jsme si říkávaly, když byly naše děti ještě malé..."

"Pamatuji! Jakož i jiné matky činivají, jelikož děti dorůstají — zasnoubily jsme je..."

"Soudím, že bychom mohly do

opravdy provést, co jsme v žertu říkávaly..."

"V tom at naše děti samy rozhodnou! Já mám Arnošta velmi ráda a uvítám ho s otevřenou náručí!"

"A já tvou Hermínu zbožňuji! Je tak milá, vzdělaná, společenská, slovem je to vzor pravé šlechtičny... Požehnán jim ze srdce!"

"I já..."

Obě matky stejným pudem vedeny, padly si do náručí, vše se objaly a políbily. Oběma očím zářily štěstím, jelikož to bylo jejich obapolným tajným přáním, aby ti dva spojili se sňatkem.

Arnošt přijel na Vánoce domů vesel, svěží, hovorný. Zdravím jen kypěl, tváře mu zahřely živým ruměncem, oči mu zářily, a kolem rtů jako by stále úsměvy mu laškovaly. Matka byla nesmírně z toho potěšena.

"Svědčilo ti na Marašíně," pravila k němu s radostí a pýchou mateřskou.

Arnošt se usmíval.

"Je tam zdravo. Vzduch tam sílí tělo i ducha."

Svátky vánoční prožili matka i syn v samých zábavách. Jeden oběd stihal druhý, večery a tanečky ukončovaly dny, a ve všech společnostech byl Arnošt hrdinou dne i večera.

Mnoho slíbených a bohatých slíben v plném puvahu mládí, v lesku obleku, v záři vtipu a ducha vyznělo se před ním s úsměvem okouzluječím, se svůdným pohybem, s výmluvnými, žhavými pohledy. Mohl si vybrati, kterou chtěl, každá by mu byla sklesla s roztočením v náručí a přijala i jeho srdce i jeho jméno.

Arnošt však byl slepý a hluchý pro všechny výbojné touhy salonních těch lovků a dovedl výborně vyklouznouti i nástrahám matek. Byl ke všem stejně dvorný a stejně odměřeně chladný. Ni jediné nevyznamenal, ni jediná nemohla se chlubit, že poznala, jak umí oko jeho zazářiti v zanečení, jaké umí metati blesky pohledu, a jak umí zachvacovati vřelostí svého hlasu v hovoru.

Ještě nejživěji hovořoval se svou sestřenicou Hermínou, se kterou také téměř výhradně se bavil.

"Nenachladíš se, Hermíno!" škádli jí družky.

"Proč?" divila se.

"Protože stále jen s tím ledovým učencem se bavíš... Či rozehřeje snad při tobě?"

"My se už známe z dětství," dala jim vážně v odvetu. "Rozumíme si dobře..."

"Budeme snad brzy gratulovati..." vyzvídal.

Ale ničež nevyzvěděly. Hermína obratně jim vyklouzla.

Kdyby byly slečny Arnošta uviděly, když doma stál ve svém pokoji a obetkával se zanečenými pohledy kyticí vřesu, která u okna na mramorovém stolku v majolikové váze se pnila, nebyly by o něm tak soudily!

Arci tato kytice vřesu vykouřila mu vždy celý Marašín. Viděl před sebou ten čarovný obraz horský a usmíval se blaženě. Ano, šetek si s ním tak zahrával, že mu vykouřil v tuto kytici vřesu stepilou, něžnou, divčí postavu se zlatým vlásem, který v pletech splýval jí s krásné hlavinky. Viděl jí s tím čistým, krásným, jako chrpa modrým úkem, nevinnou zářičku, viděl její rozpučené rtíky k úsměvu se strojiti, viděl, jak dva dalky smavé v tvářičkách se jí prohlobují, a tento obraz zapudil rázem všechny dojmy jiné. Podoba Běliny zastínila slečny všechny.

Nemohl odolati a zatkl si jednoho večera tři ratulistky vřesu do knoflíkové díry u kabátu na místě jiné květiny, když se ubíral do domácího plesu k paní tetě z Jedlova.

"Tyť jsi dnes nějak rozostřítý, bratránku," pravila k němu Hermína škádlivě, když ji vyzval k tanci a ona zavěšila se v jeho rámě.

"Ale, ale, jakou to máš medle ozdabu v díře knoflíkové? Což je nyní vřes u vás pánů v módě?"

"Nevím, ale já miluji vřes —" dal jí vyhábat v odvetu.

"Aj... Jsi ctitelom této lesní květiny jako Rousseau. To slyším poprvé..."

"Ó, není-li to krásná květin-ka?! Co se vyrovná těmto drobným kalíškům, v nichž skryta samá poesie lesa!?"

"Je to snad vřes z Marašína?" vyzvídala Hermína.

"Ano."

"Tedy něžná, poetická upomínka na Marašín..." zasmála se Hermína.

"Mluvíte o Marašíně," vkládala se do toho hbitě paní z Mladějova, která s krásného parku ani očí nespouštěla a puze na citem vřelým i mateřskou radostí k nim přispívala.

"Ano, tetinko!" uctivě jí dala Hermína v odvetu.

"Zajisté ti Arnošt vykládal o krásách a divch té krajiny," zasmála se tetá. "On ten Marašín přímo zbožňuje..."

"Vždyť nosí i poklady Marašína na srdci! Hleď, jak se dnes Arnošt vyzobíl vřesem..."

"Nedív se! Přivezl si celou kytici vřesu z Marašína," pravila matka.

"V lese je vřes krásným, ale — ale do salonů naprosto se nehodí!" mínila Hermína určitě.

"Nesouhlasím! V Paříži jest vřes oblibenou výzdobou salonů," hájil zase Arnošt vřes.

"Budíž, ale u nás to není zvykem. Arnošte, odstraň tu vřesovou snítku... Není to chie..."

Nemášli ráže nebo jiné květiny, zde moje kytice, vyběř si z ní kvítka, jaké chceš..."

Paní z Mladějova ihned si popílila a sama vybírala z kytice Hermíniny kvítka. Zvolila polozpučené poupě krásné růže a podávající je synovi pravila:

"Společnost má svoje práva i povinnosti. Ušlo mi doma, že máš vřesovou snítku v díře knoflíkové. Byla bych tě ihned upozornila, že se to nehodí. Kytice v pokoji snad stačí pro tvou vřesovou zálibu."

Než se Arnošt nadál, ležela snítka vřesu na parketách a poupě Hermínino rdělo se na jejím místě v knoflíkové díře na srdci Arnoštově, kam je byla matka sama vlastnoručně zatkla.

"He, jak ti růžové poupě krásně sluší! Svědčí ti lépe, než mdlý, bezvýznamný vřes," promlouvala paní z Mladějova usmívající se na syna.

V tom zazněly právě první akordy taneční hudby a Arnošt vedl sestřenicu do kola. Hermína vlečkou svých krásných bílých šatů smetla vřes pod nohy tančících párů.

Asi za týden po tomto večeru Arnošt vejdá do svého pokoje, zarazil se hned v vchodu. První jeho pohled při vstoupení utkvěl vždy na kytici vřesu. Dnes jí nebylo však v majolikové váze. Na místě ní pyšnila se tam kytice krásných a drahých květín francouzských.

Arnošt přiskočil k stolku a ruče kytici umělých květín vyhodil z mechového podkladu, kterým byla vystlána.

Zavonil.

"Kdo mě překvapil touto kyticí?" tázal se sluby.

Sluha váhal.

"Matka?" vyzvídala Arnošt.

"Milosti o tom ví, ale nevím, smím-li to říci... Dárkyň jí — milostivá paní z Jedlova," dodal sluha ztíživ hlas.

Arnošt chodil po odehodu sluhy po pokoji jako podrážděné dítě, jenž vzal nejkrásnější hračku.

"Za vřes, za živý, krásný vřes umělý výrobek!" opakoval si hněvivě. "Vřes, který ona trhála, mi vzaly a daly mi zaň květiny, které robita ruka neznámé pracovnice!"

"Komu děkuju za ono květinové překvapení?" tázal se, líbaje matce ruku, sotva vešel k ní do pokoje.

"Hádej anebo propusť!" usnála se matka.

"Propusťm!"

"Teta z Jedlova vlastně to překvapení nastrojila... Ale já vím, kdo je za tím darem..." tajuplně vykládala. "Je to Hermína! Nechtěla sama mladému muži, byť i bratranci, darovati květiny..."

A nyní jako veletok rozproudil.

Lehko se upraví - Příjemn užívání - Mírné na Vás pracuje - Jisté účinkuje

Trpící muži, ženy, dívky a starouškové:

Právě v tento čas jest všude nejvíce nemocí. Často nevíte, co Vás více bolí, a tu nás lék dá úlevu a zdraví. Zaslěm ho úplně zdarma na zkoušku na několik dní. Žádný patentní lék.

Theopholine Bylinné Thé - sílitel jater, ledvin a krvečistitel

Jest to čistý přírodní lék zdravotním zákonem prozkoumaný a doporučený a jest jak pro malické tak pro dospělé, a poskytuje úlevu při zácpě, kyselosti v žaludku, žlučnatosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, bolesti v zádech, nezábavnosti, malarii, kašli, nastužení, bolavém hrdle, revmatismu, neuralgii, dně, bolesti v boku, bolesti v kříži, rozčilenosti, zemdlenosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, souchotinám, žlutence, pupenech, vyrážce, červům, žlaté žile, tasemnicí, nervoznosti, svrabu, vodnatelosti, srdeční vadě, boulicích, nádorech, lišejích, zastaralých bolestech a všech nepořádekch krve a ledvin. Chuti jest příjemné. Stolicie lehoučká. Naše Thé jest upraveno z DVANÁCTI různých vesmés nákladných drahých bylin a každá ta bylinka účinkuje léčivě na nemoc v těle, pro kterou jest určena a Thé jest s velkou péčí upraveno tak, že bylinky sobě v léčení nepřekážají. — Hlaste se o vzorky Thé a o další ho zásobu v lékárnách a u všech našich jednatelů, již po dobrém ho vyzkoušeli ve svých rodinách jednatelství přijmuli a ochotně poslouží všem trpícím. Kde není u Vás k dostání, pište si o vzorky i o Thé přímo k nám. Na prodej poštou vyplacené až do domu 55c a velká krabička na měsíc stačí za \$1.10 6 dollarových krabíček za \$5.00.

Osm dlouhých let žádná naděje

Drahá přítelkyně: —

Trpěla jsem po 8 let revmatismem a zkusila jsem mnoho léků, ale žádná naděje na uzdravení. Obrátila jsem se konečně na Vaše Bylinné Thé a po využití jednoho balíčku cítím se úplně zdravá. Proto Vaše zázračné Thé doporučuji všem trpícím, neb jest to opravdu nejlepší lék. Vaše upřímná

Flatonía, Texas.

Každý at' zkusí a nebude litovat

Veletčená krajanko:

Sděluji Vám, že jsem Thé obdržel a musím doznati, že Vaše Thé je neocenitelné. Trpěl jsem mnoho na zácpu a měl jsem velké bolesti žaludku a tímto dosvědčuji, že jsem užil Vašeho Bylinného Léčivého Thé s pozoruhodným účinkem. Využíval jsem dva balíčky zmíněného Thé a nyní jsem úplně zbaven žaludečních bolestí a proto jest odporučeno hodno — necht' je každý zkusí a nebude toho litovati. Přijměte, etěná přítelkyně, nejsrdečnější dík za mé uzdravení. S úctou Vám oddaný

Pearson, N. Mex.

Frank Hrabě.

Máme zvláštní léčení pro muže pouze. Též léčení pro KATAR pro muže, ženy a dívky. Trpící, slabé, unavené, předčasně sestárle matky a ženy, slabé a bledé dívky. Máme zvláštní léčení pro všechny Vaše nemoce. Popište s důvěrou svou nemoc a pošleme Vám obratem počty lék zdarma na několik dní na zkoušku a knížičky o nemocích. Nikdy Vaši krajanské důvěry nevyužítujeme a nebudeme po doposání nám o vzorky na zkoušku, zaslat Vám léky v ceně kolika dollarů bez Vaší výslovné objednávky nám napřed zasláné. Píšte nám ještě dnes a přesvědčete se. Račte psát anglicky neb česky.

ADRESA:

Marie Votýpka & Co., Dept. 10., So. Bend, Ind.

la se chvála Hermínina. Matka byla nevyčerpateľnou v krásných slovech.

Hermína si vyprosilá zase záměnou onu kytici vřesu; ráda by Marašín přijala a zatím si hře kytice v zástavu, aby měla před sebou květy těch lesův, o nichž Arnošt tak horuje, že mounou v ní probouzí po nich touhu.

Pozvala ji proto také paní z Mladějova, aby na jaře s matkou přijela do Marašína, kamž i ona se rozhodla, vlastně rozhodnouti byla přinucena jeti, ač jí je to panství do hloubi duše protivno. Ale z lásky k té roztočené Hermíně, kteráž by se tak ráda v marašinských lesích probíhala, zapře se a potlačí odpor svůj.

Arnošt naslouchal a nerušil ani slovem matčinu řeč. Zavíralo mu všechno pouze kolem uší a teprve se protrhl, když se k němu něžně naklonila a ztláče hlas k šepotu otázala se ho:

"Líbí se ti?"

"Mně, kdo?" roztržitě odpověděl Arnošt pln nesnázi.

Živý nach rozložil se na jeho lícech a oči jeho bezděčně se sklopily před pátravým zrakem matčiným. Matka se usmála. Viděla v tom dobré znamení. Objala syna a přivinoute hlavu jeho k sobě, pravila: "Těší mne to! Vidím, že ti Hermína do srdce vkouzla. Je to vzdělaná dívka, a co také za našich dnů volice na váhu padá, nesmírně bohatá nevěsta. Vidíš, já už celý čas osnuju toto manželství," pokračovala s výstředním zápletem, "tetička svolila, Hermíně se líbí, i můžeme slaviti brzy zasnoubení. Bohatství její slávy a počty světa táhnou vždy za penězi jako mušky za světlem. Já jsem otíždavostivou pro tebe! Ty musíš vysoko stoupati..."

Vzdělání máš, i můžeš míti krásnou budoucnost, až zmoudříš..."

Nyní však pouze mysl na lásku a na ženitbu. Mladí je doba lásky... Já bych ráda měla deku, bych celovala tvou... Ó jak se z toho těším, že se ti Hermína, moje xyvolená nevěsta líbí..."

Arnošt mlčel a skrýval hlavu na matčině srdci jako dítě. Teprve když ho na čelo políbila a zašeptla, že mu lehná, vymánil se ze svého omámení.

"Mamá, já... začal zajíkat." se ještě nastudil... Vždyť se tam ani pro závěje nedostaneš!"

Arnošt uctivě mlčel a neodporoval, ale v určitý den a chvíli přece odejel. Byl jedinákem, miláčkem, a zvlíštěl. Slibil matce, že se brzy vrátí, ano slíbil všechno, co máti chtěla, jelikož nezádala, čeho by byl slíbiti nemohl.

(Pokračování.)

Nevyhazujte zbytečné peněz.

To znamená, abyste nezkoušeli zbytečně drahé věci, o nichž nevíte, že za to stojí. Scházeli Vám něco, kupte si "Alpu" a ta Vám pomůže jistě a lacino! Čtěte: "Alpa" udělala u mne přímo zázrak a proto celému světu "Alpu" odporučuji. Mně bylo již tak zle, že jsem ani na jídlo nemohl pohledět. Žádné medicíny ani pilulky nepomáhaly, až Vaše "Alpa" pomohla. Z vděčnosti napíši o tom do novin. Fr. David, Mewassin, Alta., 25. Hjna 1912. — Vyláštěná "Alpa" je složena z nejceněnějších léčivých bylin, ze Staré Vlasti, užíváných po staletí evropskými horaly, kterým udržuje zdraví a dodávají oné pověstné síly a vytrvalosti. Velký balíček za 50c., 2 za \$1.00 poštou vyplacené s českým i angl. návodem. Objednejte česky u: The "Orion," Box 597, Dept. B., Omaha, Neb. Peníze pošlete na money order nebo v hotovosti. Pošt. známky nepřijímáme. Adv.

PRÍMORSKÝ TEXAS.

Mám v prodeji tisíce akřů krásných zařízení a vzdělaných farer, lesů a sarových prairiech pozemků ve středním a přímot obém Texasu za mírné ceny a na lehké splátky. Píšte si o český pozemkový popis Texasu a o seznam a ceny pozemků, které pošlu zdarma na požádání. Píšte na: JOS. DREDEK, Rosenberg, Tex (Advertisement)

